

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์รายวิชาทัศนศิลป์ด้วยการจัดเรียนรู้โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระเสสินธุ์วิทยา จังหวัดสงขลา

Creativity development in visual arts course by organizing learning by using infographics together with exercises of Secondary 1 Students at Krasae Sin Witthaya School, Songkhla Province

วีระยุทธ โปธิกุล^{1*} และ เกตถวา บุญปราการ²

Veerayutt potigul^{1*} and Kettawa Boonprakarn²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹Master of Education students Curriculum and Instruction, Faculty of, Education and Liberal Art, Hatyai University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

²Assist. Ph. Dr., Faculty of, Education and Liberal Arts, Hatyai University

*Corresponding author, E-mail: veerayutt.pot049@hu.co.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์รายวิชาทัศนศิลป์ ด้วยการจัดเรียนรู้ โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาทัศนศิลป์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ใช้วิธีวิจัยกึ่งทดลองแบบศึกษากลุ่มเดียววัดสองครั้ง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน โรงเรียนกระเสสินธุ์วิทยา โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ทางการเรียน 3) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที(t – test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดสร้างสรรค์รายวิชาทัศนศิลป์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้อินโฟกราฟิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาทัศนศิลป์ โดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.80, S.D. = 0.45)

คำสำคัญ ความคิดสร้างสรรค์, ทัศนศิลป์, อินโฟกราฟิกส์, แบบฝึกทักษะ

Abstract

This article aims to 1) compare creative arts and arts courses by learning using infographics with skills before and after school 2) study the satisfaction of learning management visual arts by learning management using infographics with skills training. The method of conducting this quasi-experimental research was a one-group study. Each sample was 25 students at the specified grade level 1, Krasaesin Wittaya School. Classroom was

constructed as a simple random sampling unit. The tools used are 1) Learning Management Plan using infographic in conjunction with skills training 2) Creative Education Form 3) Measurement of the satisfaction of learning. Analyze data by finding a percentage, average, standard deviation, and t-testing dependent. The research shows that 1) creative arts creativity with learning management using infographics after studying is significantly before studying .05, and 2) satisfaction with management learn the arts and arts courses by using the infographic media together with the skill training, found that the overall level is at the highest level ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45).

Keywords: Creativity, Visual Arts, Infographics, Skill Exercises

บทนำ

ศิลปะ หมายถึงความงามที่เป็นคุณค่าทางสุนทรีย์ ความงามจึงเป็นนามธรรมในสมัยต่อมาทำให้ความหมายของศิลปะว่า ศิลปะเป็นผลงานการสร้างสรรค์ แต่เดิมคำว่าศิลปะ หมายถึง งานช่างฝีมือ เป็นงานที่มนุษย์ใช้สติปัญญาสร้างสรรค์ขึ้น ศิลปะยังเป็นรากฐานของความคิดในความรู้ความเข้าใจและการสื่อสารความคิดให้ตรงกัน ศิลปะเป็นคำที่มีความหมายทั้งกว้างและจำเพาะเจาะจง ศิลปะนั้นจะเป็นที่พึงพอใจได้ก็ต่อเมื่อประสาทสัมผัสของเรารู้สึกชื่นชมในเอกภาพ หรือความประสานกลมกลืน ในความสัมพันธ์อันมีระเบียบแบบแผน ต่อมาด้วยความเข้าใจว่าการเลียนแบบความเหมือนตามธรรมชาตินั้นไม่มีความแน่นอน แนวโน้มการถ่ายถอดเปลี่ยนไปศิลปะเป็นผลงานที่เกิดจากการแสดงออกของ อารมณ์ สติปัญญา และทัศนคติ ทั้งลักษณะความชำนาญของมนุษย์ทำให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจการสร้างสรรค์งานศิลปะ ในปัจจุบันมีแนวโน้มไปในทางเทคนิคในการสร้างสรรค์ และการแสดงออกของความคิด ศิลปะจึงมีความหมายถึงการทำให้วิถีชีวิตต่าง ๆ รวมทั้งการใช้วัสดุและเครื่องมือในการสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน ศิลปะมีความลักษณะหลากหลายรูปแบบ และยังมีประยุกต์ศิลปะหรือความงามไปใช้ประโยชน์ นอกจากนั้นศิลปะยังมีความหมายที่ลุ่มลึกเกี่ยวข้องกับความเป็นเลิศ ความดีงาม ความยอดเยี่ยมในวิถีชีวิตอีกด้วย อีกทั้งเราสามารถอธิบายคุณค่าของศิลปะได้หลากหลายแง่มุม ถ้าศิลปะไม่มีคุณค่าต่อมนุษยชาติ ไม่ได้เป็นส่วนสำคัญหนึ่งในวิถีชีวิตของมนุษย์ศิลปะคงไม่ผูกพันยืนยาวกับมนุษยชาติจากมนุษยสมัยหินจนถึงทุกวันนี้ เราจึงเชื่อมั่นร่วมกันว่าศิลปะมีคุณค่ามีความหมายต่อชีวิตทั้งในฐานะผู้สร้างสรรค์และผู้ชื่นชมศิลปะ ศิลปะมีพลังฝังแฝงในชีวิตเป็นคุณค่าภายใน เป็นคุณค่าแก่ชีวิตและคุณค่าแก่การสร้างความเข้มแข็งในสังคมหลากหลายด้าน เราอาจพิจารณาพัฒนาการศิลปะทั้งกระแสดนตรีและศิลปะในสังคมไทยได้หลากหลายลักษณะ หลายคลื่นความคิดพิจารณาทั้งพัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงจนถึงการคลี่คลายจากอดีตมาสู่ปัจจุบัน (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2558)

การสร้างสรรค์คือการทำให้เกิดบางสิ่งบางอย่างขึ้นมา ซึ่งบางสิ่งบางอย่างนั้นไม่เคยมีอยู่มาก่อน ทั้งที่เป็นผลิตผล กระบวนการหรือความคิด ดังนั้นสิ่งที่จะเป็นงานสร้างสรรค์ได้จะต้องเป็นประดิษฐ์กรรมใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนในโลก หรือเป็นกระบวนการใหม่ ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อกระทำการบางสิ่งบางอย่างให้ประสบผลสำเร็จ หรือเป็นการสร้างแนวคิดใหม่ที่จะนำไปสู่วิถีการใหม่ เพราะแนวคิดใหม่จะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการที่จะนำไปสู่ผลผลิตหรือประดิษฐ์กรรมใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นมาในโลก อาจกล่าวได้ว่าศิลปะเป็นผลงานจากความคิดสร้างสรรค์ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ศิลปะเป็นผลจากความคิดสร้างสรรค์ และเป็น

ผลของวิธีการคิดที่เรียกว่า “ความคิดสร้างสรรค์” ในกลุ่มการเรียนรู้วิชาศิลปะ เป็นกลุ่มการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม สนุกหรือภาพส่งผลให้นักเรียนมีมุมมองที่สร้างสรรค์ เกิดจินตนาการ มีความรักทางศิลปะ สนใจสิ่งรอบตัว มองโลกในแง่ดี กล้าแสดงออกถึงความเป็นตัวตน มีความเป็นเอกลักษณ์ พัฒนาระบบการเรียนรู้ทางศิลปะ มีส่วนในการเพิ่มประสบการณ์ นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางการคิดจินตนาการอย่างเสรี จินตนาการสำคัญกว่าความรู้ (Albert Einstein) “Imagination is more important than knowledge for knowledge is limited to all we now know and understand.” “จินตนาการสำคัญกว่าความรู้ เนื่องจากความรู้นั้นจำกัดอยู่แค่ว่าเรารู้และเข้าใจทั้งหมดเท่านั้น ในขณะที่จินตนาการรวมเอาโลกกับความรู้และความเข้าใจที่จะต้องรู้ทั้งหมดทั้งโลกไว้ด้วยกัน (ปริยากร ธนาภาวโรชิต, 2561)

โรงเรียนกระแสรู้วิทยาเป็นสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในชนบท การจัดการเรียนรู้วิชาทัศนศิลป์ในโรงเรียนมีปัญหาเรื่องอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน จึงส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ความคิดสร้างสรรค์อันเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างนักเรียนมีจินตนาการกว้าง ลึก และมากขึ้น ด้วยการลงมือปฏิบัติจะก่อให้เกิดความมั่นใจ และหากนักเรียนไม่ได้รับพัฒนาความคิดสร้างสรรค์จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาความคิดต่อไป (ชอนกลิน กาหลง, 2559) ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงสาเหตุดังกล่าวพอสรุปได้ว่า นักเรียนยังขาดความรู้ ความมั่นใจ และความเข้าใจของความคิดสร้างสรรค์ในรายวิชาทัศนศิลป์ ซึ่งจะมีผลนำไปสู่ทักษะปฏิบัติ ซึ่งด้วยเหตุผลนี้ทำให้ผู้วิจัยรู้ว่านักเรียนยังคงต้องความคิดสร้างสรรค์ในรายวิชาทัศนศิลป์ ผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องหารูปแบบหรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ เพื่อปรับยกระดับความคิดสร้างสรรค์ อินโฟกราฟิกส์เป็นสื่อที่สามารถสร้างพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับ จึงไม่ควรปล่อยให้ความคิดการศึกษาของนักเรียนย่ำอยู่กับที่ แบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ใช้ฝึกทักษะต่าง ๆ ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะที่มีอยู่ในแบบฝึกทักษะนั้น ๆ จากการเรียนรู้ฝึกฝนและปฏิบัติจริงด้วยตนเอง เพิ่มเติมจากเนื้อหาจนเกิดทักษะและสามารถปฏิบัติทักษะนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการเพิ่มทักษะการแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ

สื่ออินโฟกราฟิกส์จะส่งผลต่อความรู้ ความเข้าใจของความคิดและส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น หากนักเรียนได้รับการสนับสนุนในการให้ความรู้พื้นฐานในความคิดที่มีระบบระเบียบเป็นขั้นตอน มีการปฏิบัติงานตามแผน จนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในกระบวนการทำงาน มีการพัฒนาผลงานตามจินตนาการที่แปลกใหม่ โดยใช้สื่อเป็นตัวช่วยในการให้ความรู้ผ่านภาพในการอธิบาย บอกเล่าแผนการลำดับขั้นตอนในการคิด ตอบสนองต่อการสังเกต ง่ายต่อการเรียนรู้ สามารถเข้าใจได้รวดเร็วจนสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาผ่านกระบวนการความคิด

จากปรากฏการณ์ข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาทัศนศิลป์โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนและความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว โดยคาดหวังว่าจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทัศนศิลป์ที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาทัศนศิลป์โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาทัศนศิลป์ โดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

การจัดการเรียนรู้รายวิชาทัศนศิลป์โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง แบบศึกษากลุ่มเดียววัดสองครั้ง (One Group Pretest – Posttest Design) มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสดินธุ์วิทยา จังหวัดสงขลา จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 50 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ได้ห้อง ม. 1/1 จำนวน 25 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์รายวิชาทัศนศิลป์ด้วยการจัดเรียนรู้ โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสดินธุ์วิทยา จังหวัดสงขลา จำนวน 5 แผน 10 ชั่วโมง นำแผนการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยได้ค่า IOC เท่ากับ 0.50-1.00

2.2 แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์

2.2.1 สร้างแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์โดยยึดหลักเกณฑ์การประเมินทักษะความคิดสร้างสรรค์ ตามทฤษฎีแนวคิดของ Guilford (1967) ดังตารางดังนี้

ตารางที่ 1 หลักเกณฑ์การประเมินทักษะความคิดสร้างสรรค์ ตามทฤษฎีแนวคิดของ Guilford, J.P. (1967)

รายการประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
ความคิด คล่องแคล่ว	4	คิดรูปแบบงานได้ตรงประเด็น 90% ขึ้นไปในเวลาที่กำหนด
	3	คิดรูปแบบงานได้ตรงประเด็น 70% ขึ้นไปในเวลาที่กำหนด
	2	คิดรูปแบบงานได้ตรงประเด็น 50% ขึ้นไปในเวลาที่กำหนด
	1	คิดรูปแบบงานได้ตรงประเด็น ต่ำกว่า 50% ในเวลาที่กำหนด
ความคิดคิด ยืดหยุ่น	4	คิดรูปแบบงานที่จะทำได้อย่าง หลากหลาย

รายการประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ	
	3	คิดรูปแบบงานที่จะทำได้อย่างหลากหลายเป็นส่วนใหญ่	
	2	คิดรูปแบบงานที่จะทำได้อย่างหลากหลายเป็นบางส่วน	
	1	คิดรูปแบบงานที่จะทำได้ไม่หลากหลาย	
ความคิดริเริ่ม	4	คิดแปลกใหม่ต่างจากเดิม/ตัดแปลง/ประยุกต์และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง	
	3	คิดแปลกใหม่ต่างจากเดิม/ตัดแปลง/ประยุกต์และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	
	2	คิดแปลกใหม่ต่างจากเดิม/ตัดแปลง/ประยุกต์และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องเป็นบางส่วน	
	1	คิดแปลกใหม่ต่างจากเดิม/ตัดแปลง/ประยุกต์และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องเป็นส่วนน้อย	
ความคิดละเอียดลออ	4	บอกรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบงานและเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	
	3	บอกรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบงานและเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งต่าง ๆ ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	
	2	บอกรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบงานและเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งต่าง ๆ ได้ถูกต้องเป็นบางส่วน	
	1	บอกรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบงานและเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งต่าง ๆ ได้ถูกต้องเป็นส่วนน้อย	

ที่มา: Guilford, J.P. (1967)

2.2.2 นำแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตร IOC และเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.50-1.00

2.3 แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทัศนศิลป์ โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

2.3.1 สร้างแบบวัดความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ มีวิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยโดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตร IOC และเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.50-1.00

2.3.2 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ผ่านเกณฑ์ตามค่า IOC ไปให้นักเรียนห้อง ม. 1/2 จำนวน 25 คน ทำแบบวัดความพึงพอใจ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นจากสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990) เกณฑ์ของค่าความเชื่อมั่นควรมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ปรากฏว่าแบบวัดความพึงพอใจได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) ผู้วิจัยให้นักเรียนทำงานโดยใช้อินโฟกราฟิกส์ ครูสังเกตและบันทึกคะแนนตามแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้เวลาในการทดสอบทั้งสิ้น 1 คาบ

2) สอนตามแผนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์รายวิชาทัศนศิลป์ด้วยการจัดเรียนรู้โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สอน 5 แผน 10 ชั่วโมง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งเป็น 3 ชั้น คือ ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นสอนและทำกิจกรรม และชั้นสรุป

3) หลังจากสอนครบตามแผนแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำงานโดยใช้อินโฟกราฟิกส์ ครูสังเกตและบันทึกคะแนนตามแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้เวลาในการทดสอบทั้งสิ้น 1 คาบ

4) ให้นักเรียนทำแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาทัศนศิลป์โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานได้ค่าที่ (t-test dependent) นำเสนอเป็นตาราง

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์รายวิชาทัศนศิลป์ด้วยการจัดเรียนรู้โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยนำเสนอตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์รายวิชาทัศนศิลป์โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ความคิดสร้างสรรค์	N	คะแนน			t	Sig. (2-tailed)
		คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.		
ก่อนการจัดการเรียนรู้	25	16	3.01	0.50	15.09***	
หลังการจัดการเรียนรู้	25	16	3.29	0.75		.000

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดสร้างสรรค์รายวิชาทัศนศิลป์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาทัศนศิลป์ โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยนำเสนอตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาทัศนศิลป์ โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S. D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา				
1	เนื้อหาความรู้ในรายวิชาตรงกับความต้องการของผู้เรียน	4.96	0.20	มากที่สุด
2	เนื้อหาความรู้ในรายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต	4.40	0.63	มาก
3	เนื้อหาความรู้ในรายวิชาที่เรียนได้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ เพื่อแก้ไขปัญหา	4.64	0.69	มากที่สุด
4	เนื้อหาความรู้ในรายวิชาทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางทัศนศิลป์	4.96	0.20	มากที่สุด
รวม		4.74	0.43	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้				
5	วิธีการสอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.92	0.27	มากที่สุด
6	สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้	4.88	0.32	มากที่สุด
7	วิธีการสอนสอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์ เนื้อหาและการวัดผลประเมินผล	4.84	0.37	มากที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S. D.	ระดับความพึงพอใจ
8	วิธีการสอนทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	4.68	0.61	มากที่สุด
	รวม	4.83	0.39	มากที่สุด
ด้านบรรยากาศ				
9	บรรยากาศในการเรียนมีความสนุกสนาน ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.84	0.46	มากที่สุด
10	ครูกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีต่อกัน ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก หรือ กล้าที่จะขอคำปรึกษาและข้อสงสัย	4.88	0.43	มากที่สุด
11	ครูมีความเข้าใจนักเรียน เป็นมิตร ยอมรับให้ความช่วยเหลือ จะทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น สบายใจ รักครู รักโรงเรียน และรักการมาเรียน	4.76	0.43	มากที่สุด
12	ความสะดวกสบายของห้องที่ใช้ทำกิจกรรม มีความคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมในห้องเรียนที่กว้างเพียงพอ	4.60	0.75	มากที่สุด
	รวม	4.77	0.52	มากที่สุด
ด้านบุคลิกภาพครูผู้สอน				
13	ผู้สอนมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.76	0.51	มากที่สุด
14	ผู้สอนอธิบายเนื้อหาชัดเจนเข้าใจง่าย	4.84	0.37	มากที่สุด
15	ผู้สอนพูดจาสุภาพ บุคลิกภาพน่าเชื่อถือ	4.96	0.20	มากที่สุด
16	ผู้สอนมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา	4.80	0.49	มากที่สุด
	รวม	4.84	0.39	มากที่สุด
ด้านการวัดและการประเมินผล				
17	ครูมีการแจ้งผลการเรียนและความก้าวหน้าให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ	4.96	0.20	มากที่สุด
18	ครูมีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย	4.92	0.27	มากที่สุด
19	ครูแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าทุกครั้ง เมื่อมีการทดสอบ	4.64	0.56	มากที่สุด
20	ความชัดเจนของเกณฑ์การให้คะแนนที่ครูชี้แจง	4.68	0.68	มากที่สุด
	รวม	4.80	0.43	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ยทุกรายการ	4.80	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดเรียนรู้โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณารายข้อแต่ละด้านพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดเรียนรู้โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ เนื้อหาความรู้ในรายวิชาตรงกับความต้องการของผู้เรียน ทำให้นักเรียนได้รับความรู้

ทางทัศนศิลป์ และผู้สอนพูดจาสุภาพ บุคลิกภาพน่าเชื่อถือ ตลอดจนครูมีการแจ้งผลการเรียนและความก้าวหน้าให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.20)

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์รายวิชาทัศนศิลป์ด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสนีวิทยา จังหวัดสงขลา โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่ออินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า

1. ความคิดสร้างสรรค์รายวิชาทัศนศิลป์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยอินโฟกราฟิกส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากการที่นักเรียนได้เรียนรู้กับสื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิกส์ และได้เรียนรู้ผ่านแบบฝึกทักษะ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาให้เป็นส่วนย่อยที่มีความต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นที่จะใช้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สอดคล้องกับ

2. ผลการประเมินระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมากอยู่ในระดับมากที่สุดประกอบด้วยด้านบุคลิกภาพครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านบุคลิกภาพครูผู้สอน และด้านการวัดผลประเมินผลตามลำดับ ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก จากผลการศึกษาข้างต้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ พนมวรรณ ผลสาส์ (2561) เรื่องการออมเพื่ออนาคต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.54/18.67 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 3) และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่ออินโฟกราฟิกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 และ 4) ผู้เรียนมีพฤติกรรมการออมหลังเรียนด้วยสื่ออินโฟกราฟิก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และสอดคล้องกับงานวิจัยของจักรภัทร เครือฟัก (2562) เรื่อง ดาราศาสตร์และอวกาศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง ด้านผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบสุริยะมากขึ้นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจสื่อประกอบการเรียน คุณภาพสื่อประกอบการเรียนแบบอินโฟกราฟิกเรื่องดาราศาสตร์และอวกาศสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งด้านความเข้าใจ ด้านรูปแบบและด้านการใช้งาน โดยด้านความเข้าใจเป็นด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านรูปแบบและด้านการใช้งาน พบว่าโดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย จากผลการวิจัยพบว่าอินโฟกราฟิกส์และแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้และสามารถทำให้เกิดการรับรู้อย่างรวดเร็ว การจำ การเข้าใจ และสามารถความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้สอนควรมีการพัฒนาสื่อการสอนให้เป็นสื่อที่ทันสมัยให้แก่ักเรียนทุกระดับชั้นอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดเป็นความรู้ที่คงทนถาวร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป การจัดการเรียนรู้ที่ใช้อินโฟกราฟิกส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่องการออกแบบตราสัญลักษณ์ สามารถพัฒนาทักษะในการปฏิบัติด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ดังนั้น ควรมีวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาโดยสร้างอินโฟกราฟิกส์ที่หลากหลายที่สามารถส่งผลกระทบต่อกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จักรภัทร เครือฟัก. (2562). การวัดการรับรู้และความพึงพอใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง ที่มีต่อสื่อประกอบการเรียนรู้แบบอินโฟกราฟิก รายวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ดาราศาสตร์และอวกาศ (สารนิพนธ์การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ช่อนกลิ่น กาหลง. (2559). การวิจัยและพัฒนาแบบฝึกทักษะการแก้ปัญหา ด้วยกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- พนมวรรณ ผลสาลี. (2561). การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกตามทฤษฎีการถ่ายโยงความรู้ เรื่อง การออมเพื่ออนาคต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, ปทุมธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรียากร ธนาภาวราโชติ. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในงานทัศนศิลป์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2558). กรณีศึกษา: ศึกษาและสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์. วารสารราชบัณฑิตยสภา, 40(2), 111-120.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Guilford, J. P. (1967). Creativity: Yesterday, today and tomorrow. *Journal of Creative Behavior*, 1(1), 3-14.